

Комунальний заклад «Дошкільний навчальний заклад №26
Вінницької міської ради»

*Заняття для дітей середньої групи
на тему:*

***Слухання оповідання
Василя Сухомлинського
«Хлопчик і сніжинка»***

Підготувала
вихователь
групи №6
Продан В.О.

Тема. Слухання оповідання В. Сухомлинського «Хлопчик та сніжинка»

Мета: учити дітей розуміти зміст твору, пов'язувати нові знання з власним досвідом, відповідати на запитання за змістом твору; стимулювати відповіді-міркування на поставлені запитання; спонукати до запам'ятовування скоромовки; збагачувати словниковий запас словами — прикметниками, ознаками зими; розвивати мовлення, уяву, фантазію, мислення; викликати любов до зими, до природи; виховувати бажання розважатися взимку і не боятися холоду.

Матеріал: паперові сніжинки; сюжетні малюнки зимових розваг, мнемотаблиця до оповідання.

Хід заняття

I. ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ МОМЕНТ

Вихователь читає слова віршика, а діти виконують рухи.

Психогімнастика «У лісі»

Метелиця-хурделиця

Напудрились на гілочках

Замела лісок.

Поважні снігурі.

Як біла ковдра, стелиться

Зайчата стали білими, —

Під соснами сніжок.

Ну зовсім наче сніг! —

Стрибають прудко білочки

Щоб в лісі не зуміли ми

По соснах угорі.

Відшукали їх. (Н. Забіла)

II. ОСНОВНА ЧАСТИНА

— Діти, сьогодні я бачила, як сніжинки водили хоровод. Це було дуже красиво. Хотіла вам показати, але сніжинки можуть розтанути в групі. Я вирізала подібні сніжинки і хочу, щоб ми також зробили «сніжний» хоровод. Вихователь дає дітям сніжинки. Вони кружляють повільно групою.

БІЛОСНІЖНИЙ СНІГОПАД

Білий, білий, білий сніг

Уночі на землю ліг.

Білосніжний снігопад

Вкрив і лан, і ліс, і сад.

Горобину крив та глід,

Заячий засипав слід

І хатинку борсука,

Й теплу нірку байбака.

Навіть білочка руденька

Миттю стала вся біленька. (Т. Корольова)

— А тепер наші сніжинки тихенько сідають на землю. Сідайте зручно та послушайте оповідання.

ХЛОПЧИК І СНІЖИНКА

З неба летіла додолу сніжинка. Вона була ніжна, легка, прозора, мов пушинка. І красива, мов зірка. На землі стояв хлопчик. Він бачив, як падає сніжинка, і думав: «Ось вона впаде комусь під ноги, і її затопчуть». Ні, не треба падати сніжинці на землю. Не треба її затоптувати. Хлопчик простягнув долоню. Він захотів приголубити сніжинку. А вона впала на добру, теплу його руку й розтала. Хлопчик із жалем дивиться на долоню. А там блищить крапелька, мов сльозинка. (В. Сухомлинський)

Бесіда за змістом оповідання

— Про яку пору року йдеться в оповіданні?

— Що падало з неба?

— На що були схожі сніжинки?

— Чому хлопчик пожалів сніжинку?

— Що трапилося зі сніжинкою, коли вона потрапила на долоню хлопчикові?

— Чи можна знову з крапельки води зробити сніжинку?

— Вам шкода сніжинку?

— Цей художній твір — вірш чи оповідання?

— Чому його не можна назвати віршем? Так, за відсутність рими.

— Людей, які пишуть вірші, називають поетами. А людей, які пишуть оповідання, називають письменниками. Василь Сухомлинський є видатним українським письменником.

Фізкультхвилинка

— Візьмемо наші сніжинки і трішки політаймо. Подмухав вітерець і полетіли наші сніжинки над лісами, полями.

Білий сніг, білий сніг

Заміта стежинки. (Колові рухи руками.)

Цілий день, цілий день

Падають сніжинки. (Нахили тулуба вперед.)

Вітерець-жартівник

Віхолу здійсмає. (Повороти навколо себе.)

А мороз чарівник

З діточками грає. (Підстрибування)

III. ПІДСУМОК

— Сніжинки вкривають землю білим покривалом, що сяє білим світлом навіть уночі. Вони вкривають землю та дерева пухнастою ковдрою. А ще сніг дарує нам багато цікавих ігор. На прогулянці пограємо зі снігом та ще раз розглянемо сніжинки.

